

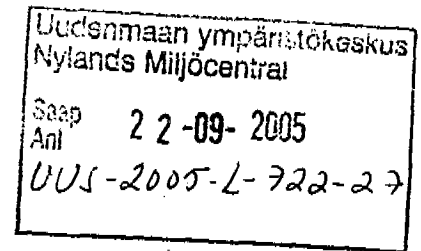
PRO MAUNULA RY  
Pakilantie 11  
00630 HELSINKI

ALUEELLINEN  
RAKENUSSUOJELUESITYS

1 (6)

16.9.2005

Uudenmaan ympäristökeskus  
Asemapäällikönkatu 14  
00520 HELSINKI



## SUOMEN RAKENNUSKULTTUURIKEHITYKSEN JA LÄHIHISTORIAN KÄÄNNEKOHTIIN LIITTYVIEN, TAPAHTUMIEN AINOANA YHTENÄISENÄ ALUEENA SÄILYNEEN, JÄLLENRAKENTAMISKAUDEN ASUMALÄHIÖN SUOJELEMINEN

Pro Maunula ry, joka toimii kaupunginosayhdistyksenä Maunulassa ja sen lähialueilla, esittää, että Uudenmaan ympäristökeskus ryhtyisi pikaisiin toimenpiteisiin Maunulan osa-alueen, rakennetun kulttuuriympäristön suojelemiseksi Rakennussuojelulain 1. ja 2. lukujen perusteella ja niiden mukaisesti oheisten karttapiirrosten kuvaamilla alueilla (liite 1).

Rakennussuojelulain soveltaminen on mielestämme tärkeää siksi, että Helsingin kaupunki on osin suojellut ja osin esittämässä suojelua Maunulan asemakaavoitetuille osa-alueille maankäyttö- ja rakennuslain asemakaavallisten määräysten mukaisesti.

Maunula on kokonaisuus, joka kertoo meille 40 – 60 vuotta sitten toteutetusta aluerakentamisesta, valtiovallan ja yksityisen rahoituksen aikaansaamasta sosiaalisesta rakennustuotannosta. Jopa Suomen itsenäisyyden sarastuksen ajalta 90 vuotta sitten, on säilynyt rakennusmuistomerkki ja alue. Tämä kaikki sijoittuu noin 1,2 km<sup>2</sup>:n alueelle. Siksi Maunulan asuntoalue vaatii kokonaisnäkemystä ja kokonaisvaltaista suojelua.

Myös tutkija Jere Jäppisen mukaan erityisesti edustavissa tapauksissa myös kokonaisen kaupunginosan maiseman suojelu voi olla tavoitteena kuten Maunulassa ja Pihlajamäessä (Sofia, Helsingin kaupungin museon asiakaslehti 2005 1-2, artikkeli Lähiömuseossa museo lähiössä, s. 21).

### 1. Ensimmäisen maailmansodan (1914 – 1917) aikainen maalinnoitus

Venäläiset pelkäsivät saksalaisten maihinnousua Suomeen ja Helsinkiin. Siksi Helsingin ympärille rakennettiin maalinnoitusketju estämään mahdollisia maihin nousijoita pääsemään syvemmälle Suomeen.

Linnoittamisen ensimmäisessä vaiheessa vuonna 1914 rakennettiin Maunulan pohjoisosaan Patterimäen alue: tykkipatterin tuliasema taisteluhautoineen. Alue on rauhoitettu ja suojeltu muinaismuistolain nojalla.

16.9.2005

## 2. Pirkkolan omakotialue (1940 – 1941)

Maunulan pohjoisosassa, erillisenä osa-alueena on Pirkkolan omakotialue. Se rakennettiin heti talvisodan jälkeen, kun koko Karjalan kansa lähti kotikonnuiltaan, Neuvostoliitolle luovutetuilta alueilta, etsimään uusia asuinsijoja Kanta-Suomesta. Heti "välirauhan" solmimisen jälkeen laadittiin Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston tonttiosastolla nopeasti asemakaava ja tonttiosaston arkkitehti Lauri Pajamies suunnitteli talot.

Ruotsista saatiin lahjoituksena 150 taloa, osin norjalaisten Suomen jälleenrakentamiseen lahjoittaman 8 miljoonan kruunun turvin. Talon detaljisuunnittelu tehtiin Ruotsissa ja rakentamisesta vastasi ruotsalaisten puutalorakentajien yhteenliittymä Ab Svenska Trähus.

Talot olivat puurakenteisia elementtitaloja, jotka tuotiin osina ja koottiin taloiksi paikanpäällä. Näin Pirkkolasta muodostui ainakin Helsingin tai jopa koko Suomen ensimmäinen elementtirakennusalue.

Näin rakentamalla saatiin varsin nopeasti uudet kodit, kotinsa menettäneille karjalaiselle siirtoväelle, joka oli etusijalla aluetta asutettaessa. Ensimmäisistä pirkkolalaisista useimmat olivat lähtöisin Viipurista.

## 3. Rintamamiestalot (1945 – 1949)

Viime sotien (1939 – 1945) seurauksena Suomi menetti 12 % pinta-alastaan ja luovutettujen alueiden kaikki 450000 ihmistä siirtyi Kanta-Suomeen etsimään uutta asuinsijaa ja toimeentuloa.

Menetettyjen asuntojen määrä oli niin suuri, että tehokas jälleenrakentaminen katsottiin mahdolliseksi vain yhteiskunnan avulla.

Maaseudun ja viljelijäväestön, joita luovutetun alueen ihmisistä oli yli puolet, asutustoiminta aloitettiin jo välirauhan ja jatkosodan aikana (vrt. Pirkkola) valtion asutus- ja lainavarojen turvin, joita jatkettiin vuoden 1945 maanhankintalain nojalla. Tämän lain mukaan myös rintamamiehillä, sotaleskillä ja -orvoilla oli etuoikeus maansaantiin.

Tämän ajan rakennushistoriallisina esimerkkeinä ovat Maunulassa säilyneet seuraavat rakennukset:

1. Viidenrajantien talot (Pirkkolassa) sekä Lampuotilantien alkupään omakotitalot. Ne rakennettiin sodan jälkeen vuonna 1946. Museovirasto on kirjannut nämä talot valtakunnallisiin alueidenkäyttövoitteisiin rakennettuna kulttuuriympäristönä ja siten mahdollisina suojelukohteina.
2. Saarnaajantien varren rintamamiestalot (Suursuo - Länsi-Pakila), jotka on rakennettu sodan jälkeen vuosien 1945 – 1947. Ne ovat ainoa yhtenäinen rintamamiestalojen ketju, joka on säilynyt alku-

16.9.2005

peräisenä Helsingissä. Helsingin kaupunkisuunnitteluvirastossa on valmisteilla näiden talojen kaavallinen suojeluehdotus (SR3).

#### 4. Vanha Maunula (1949 – 1955)

Asutuskeskusten asuntorakennustuotanto pääsi varsinaisesti alkuun vasta vuonna 1949, jolloin astuivat voimaan lait asuntolainoista, -takuista ja -avustuksista sekä asutuskeskusten asuntorakennustuotannosta ja tukemisesta valtion varoilla eli siis ensimmäiset ns. ARA-VA-lait.

Helsingin suuren alueliitoksen 1.1.1946 tuloksena kasvoi pääkaupungin maa-ala noin 16 000 hehtaarilla. Asemakaavoitus käynnistyi ripeästi uusilla liitosalueilla, pääkaupungissa sodan tuhoamien asuntojen sekä valtaisan muuttoliikkeen aiheuttaman suunnattoman asutopulan poistamiseksi. Suuri muuttoliike johtui suurelta osin maaseuturakenteen muuttumisesta tilakokojen pienentymisen ja maataloustyön koneellistumisen myötä, mutta osin myöskin kokonaan uudelleen, valtavan sotakorvausteollisuuden syntymisen myötä. Uusia asuntoja tarvittiin paljon ja nopeasti.

Ensimmäiset asemakaavat Helsingin liitosalueen uusista yhdyskunnista valmistuivat Herttoniemeen ja Maunulaan 1946, Haagaan 1949 sekä Munkkivuoreen ja Roihuvuoreen 1954.

1900-luvun alusta peräisin olevat sanat "asumalähiö" ja "lähiö" saivat uuden merkityksen: liitosalueille suunniteltuja uusia asuinalueita nimettiin asumalähiöiksi tai lyhyemmin lähiöiksi.

Helsingin kaupunginarkkitehtinä vuosina 1941 – 1949 toimi arkkitehti, sittemmin professori Hilding Ekelund (1893 – 1984). Hänen tehtäväkseen annettiin nopeasti suunnitella Maunulan asemakaava ja rakentaa kaupungille vuokrakerrostaloja, jotka rakennettiin puusta.

Syntyi ns. Puu-Maunula (Metsäpurontie – Pakilantie) vuosina 1946 – 1947 ja toinen kortteli ns. Maunulan läpikulkutalot (Kuusikkotie - Metsäpurontie) vuosina 1948 - 1951. Puu-Maunula purettiin 1950-luvun lopulla ja tilalle valmistui vuonna 1961 yli 800 asuntoa käsittävä kaupungin vuokrataloyksikkö, joka liitettiin Maunulan Kansanasuntoihin. Läpikulkutalot purettiin 1960-luvun lopulla ja tilalle valmistuivat 1972 niin ikään Maunulan Kansanasuntoihin liitetyt punatiilitalot. Molemmat uudet rakennuskohteet liittyivät elimellisesti Vanhan Maunulan aloituskortteleiden arkkitehtuuriperintöön niin sijoittelunsa, massojensa ja ulkomateriaalienkin suhteen.

Ekelund onnistui tehtävässään. Akuutein asutopula pystyttiin poistamaan. Näin saatiin aikaa varsinaisen Maunulan suunnitteluun. Kaupunginarkkitehtinä Ekelund pystyi vaikuttamaan Maunulan muidenkin kortteleiden suunnitteluun niin, että hänen visionsa uudesta "esikaupunkirakentamisesta" toteutui. Ekelundin visiona oli luon-

16.9.2005

nonmaisemaan pehmeästi sovitettu asemakaava ja maaston muotoja mukaileva talojen massoittelu. Rakennuksia ei siroteltu maastoon sinne tänne, vaan ne ryhmiteltiin kiinteästi ja niin, että samalla syntyi suojaisia ulkotiloja ja –pihoja. Ekelund ei unohtanut näkemyksessään kaupunkimaisuutta; siellä tulee myös katuyleisön kannalta olla mukavaa ja mittakaavan tulee olla ihmisläheinen.

Vanha-Maunulan aloituskorttelin rakentaminen alkoi vuonna 1949 aravalainoitettuna Metsäpurontie, Koivikkotien ja Vesakkotien alueelle. Kolmessa vaiheessa 1949 – 1953 rakennettiin kaikkiaan 11 asuintaloa, lastentarha, saunarakennus kahviloineen, kampaamoineen ja muine liiketiloineen sekä lämpökeskus. Rakennukset suunnitteli arkkitehdit Viljo Rewell ja Keijo Petäjä. Kaksi kolmasosaa asunnoista oli vuokra-asuntoja ja niistä muodostui Maunulan Kansanasuntojen alku. Aloituskortteli muodostui aikanaan Suomen ensimmäiseksi ja suurimmaksi aravalainoitetuiksi aluerakennuskohteeksi.

Hilding Ekelund sai suunniteltavakseen toisen korttelin eli Sahanmäen alueen (Pirttipolku – Liesipolku – Malkapolku – Paanutie - Rajametsäntie). Rakennuttajana toimi Helsingin kaupungin vasta perustettu Asuntotuotantotoimisto ja se valmistui 1952. Alue käsitti kaikkiaan neljä lamellitaloa; kolme pistetaloa sekä 22 rivitaloa. Talot olivat niin ikään aravalainoitettuja. Nämä rivitalot muodostivat Suomen ensimmäisen yhtenäisen rivitaloalueen.

Helsingin kaupunginhallitus on tammikuussa vuonna 2004 asettanut Vanhan Maunulan 25 korttelia rakennuskieltoon kahdeksi vuodeksi, jotta niille saadaan laadituksi suojelukaava.

## **5. Maunula – Suursuo (1960 – 1972) ”hullut rakennusvuodet”**

Vanha Maunula tuli rakennetuksi 1950-luvun loppuun mennessä. Asuntoja ja palveluja tarvittiin edelleen. Painopiste siirtyi Pohjois- ja Itä-Maunulaan sekä Suursuolle. ”Hullujen rakennusvuosien” aika alkoi. Laajennettua Maunulaa rakennettiin vuosina 1960 – 1972. Rakennusten arkkitehdit olivat osin samoja kuin Vanhassa Maunulassa. Mukana oli myös uusia, nousevia, kuuluisuuteen päätyneitä arkkitehtejä. Kaikille heille oli tärkein ja yhteinen pyrkimys säilyttää Maunulan kaupunkikuva sellaisena, kuin Hilding Ekelund oli sen visioinut. Kaikilla näillä arkkitehteillä oli silmää maisemalle ja kykyä käyttää maastoa ja kaupunkitilaa hyödyksi vakuuttavasti, mutta samalla myös ekonomisesti (liite 2 ja 3).

Vuonna 1961 suunnitteli Alvar Aallon toimistossa työskennellyt Erkki Karvinen ostoskeskuksen keskelle Maunulaa, vilkkaimpien katujen risteykseen asumalähiön asukkaiden monipuolisten päivittäisten palvelujen tarjoamiseksi. ”Maunulan ostoskeskus on selkeälinjainen, hyvin alkuperäisessä asussaan säilynyt. Ympäröivään 1960-luvun kerrostaloasuinalueeseen elimellisesti liittyvä ja liikenteellisesti onnis-

16.9.2005

tuneesti sijoitettu" (Saresto ym. Ostari, lähiön sydän, Helsingin kaupunginmuseon tutkimuksia ja raportteja 2/2004).

Yhdymme Suursuon Ostoskeskus Oy:n 17.6.2005 tekemään rakennussuojeluesitykseen. Maunulan-Suursuon ostoskeskus edustaa parhaimmillaan 1960-luvun ostoskeskusten rakennus- ja kulttuurihistoriallisia arvoja ja se myös kuvastaa rakennustyyppin historiaa osana kaupan rakentamisen historiaa.

Maunulan ostoskeskus on ainoa Helsingin niin sanotuista vanhoista ostoskeskuksista, joka on säilynyt alkuperäisessä asussaan ja alkuperäisessä 1960-luvun ympäristössä.

Maisteri Martti Ilveskorven aloitteesta vuonna 1956 perustetun Asuntosäästäjät ry:n toimesta rakennettiin 1962 – 1963 kolme asuintaloa ja vanhainkoti Suursuontielle. Suunnittelijoina olivat Touko Neronen ja Antti Miettinen. Tätä samaa mallia Asuntosäästäjät ry on myöhemmin toteuttanut muuallakin mm. Vuosaarella ja Ruskeasuolla.

#### Loppupäätelmä

Kaiken edellä lausutun perusteella toeamme, että Maunula on erinomaisen hyvin säilynyt 1940 – 1970-luvun alun kokonaisuus Helsingissä ja koko Suomessa. Maunula edustaa ensimmäistä ja parasta suomalaista lähiöarkkitehtuuria. Maunulassa tapaa palan sotien jälkeistä Suomea, joka sai käyttövoimansa jälleenrakentamisen, sotakorvausteollisuuden, yhteiskunnallisen murroksen ja olympialaisten kaltaisista, yhteisiksi koetuista tehtävistä.

Maunula on kokonaisuus, jonka historian on nyttemmin ymmärtänyt Museovirasto, Helsingin kaupunginmuseo ja kaupunkisuunnittelu- sekä rakennusvalvontavirasto. Ne suorittavat yhteistyössä nyt syksyllä 2005 Maunulan rakennuskannan ja pihojen inventoinnin. Tarkoituksena on, että Maunulan Suojelukaavan tekeminen alkaa vuonna 2006. Asemakaavallinen suojelu ei mielestämme riitä. Historiallisesti Maunulan rakennettu kulttuuriympäristö on valtakunnallisestikin arvokas ja merkittävä, arkkitehtonisesti jopa kansainvälisestikin tunnettu.

Toistaen vielä alueellisen rakennussuojeluesityksemme, toeamme, että asialla on kiire. Helsingin kaupungin kaupunkisuunnittelulautakunta on kokouksessaan 12.5.2005 päättänyt lähettää 19.8.2004 päivätyn ja 12.5.2005 muutetun asemakaavan muutosehdotuksen nro 11326 kaupunginhallitukselle puoltaen sen hyväksymistä.

Kyseinen muutosehdotus pitää sisällään muun muassa vuonna 1962 valmistuneen hyväkuntoisen ja arvokkaan ostoskeskusrakennuksen purkamisen; Maunulan keskeisimmän puiston käyttämisen YY ja KL rakentamiseen ja 1 700 k-m<sup>2</sup>:n tilalle 4 700 k-m<sup>2</sup>:n viisikerroksisten asuintalojen rakentamisen, jolloin 1950 – 1960-lukujen Maunulan arvokas kaupunkikuva ja korvaamaton arkkitehtuuriperintö on tuhottu ja menetetty.

16.9.2005

"Maunulan rakentaminen on ollut väljää ja hyvin suunniteltua 1950 – 1960-luvun arkkitehtuuria kuvastavaa. Yli 4-kerroksisia rakennuksia ei ole. Pihat ovat puistomaisia, hoidettuja viherkeitaita." (Maunulan Sanomat, pääkirjoitus syksy 1997.)

Asian kiireellisyyden vuoksi pyydämme, että Uudenmaan ympäristökeskus kieltäisi ostoskeskuksen kulttuurihistoriallista arvoa vaarantavat toimenpiteet samoin kuin muutkin Maunulan kulttuurihistoriallista arvoa vaarantavat toimenpiteet Rakennussuojelulain mukaisesti.

PRO MAUNULA RY

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX  
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX  
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Jyrki Wuorenrinne  
varapuheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX  
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX  
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tapani Nisonen  
hallituksen jäsen

**LIITTEET**

liite 1: Maunulan asemakaavakartta

liite 2: Vanhan Maunulan, 1950-luvun arkkitehdit

liite 3: Maunulan 1960 – 1970-luvun rakennuskannan arkkitehtejä

**PRO MAUNULA RY**  
Pakilantie 11  
00630 HELSINKI

**ALUEELLINEN  
RAKENNUSSUOJELUESITYS**

16.9.2005

## **LIITE 1 KARTTAPIIRROKSEN SELITE**

**MAUNULAN ASUNTOALUEEN ARVOKAS JA HYVIN SÄILYNYT, RAKENNETUN  
KULTTUURIYMPÄRISTÖN KEHITYKSEN KULKU PROJISOITUNA ITSENÄISEN  
SUOMEN HISTORIAN MURROSKAUSIIN.**

1. MAALINNOITUS 1914-1917  
ITSENÄISYYDEN SARASTUS  
Varustautuminen I maailmansotaan
2. PIRKKOLAN OMAKOTIOALUE 1940-1941  
TALVISODAN (1939-1940) JÄLKEISEN YHTEISVASTUULLISUUDEN AIKA  
Siirtoväen ensimmäinen asuttaminen, elementtirakentamisen aika
3. RINTAMAMIESTALOT 1945-1949  
VIISI VUOTTA MAATA PUOLUSTANEILLE RINTAMAMIEHILLE ANNETTUJSEN  
LUPAUSTEN LUNASTUS "KODIN, USKONNON JA ISÄNMAAN PUOLESTA"  
3.1. Saarnaajantien talot 1945-  
3.2. Viidenrajantien ja Lamputilantien talot 1946-
4. VANHA MAUNULA 1949-1955  
SELVITYTYMINEN SODISTA, JÄLLEENRAKENTAMINEN, VALTION TUKEMAN  
SOSIAALISEN ALUERAKENTAMISEN ALKU  
(4.1. Puu-Maunula 1946-1947, purettu 1950-luvun lopulla)  
(4.2. Maunulan läpikulkutalot 1948-1951, purettu 1960-luvun lopulla)
5. MAUNULA-SUURSUO 1960-1972 (SOSIAALINEN ASUNTOTUOTANTO JATKUU)  
MAALTAMUUTTO KIIHTYY, JATKUVA ASUNTOPULA, HYVINVOINTI YHTEIS-  
KUNNAN ALKU, "HULLUT RAKENNUSVUODET"  
5.1. Maunulan kansanasunnot kasvaa  
5.2. Asuntosäästäjät ry  
5.3. Suursuon sairaalan henkilökunnan asuntola  
5.4. Keskus-Sato  
5.5. Kesko Oy  
5.6. SOK  
5.7. VR huoltojaosto  
5.8. Suursuon ostoskeskus

Etusivu

## Vanhan Maunulan arkkitehdit



torstai, 17 helmikuu 2005 09:33



Maunulan 50-luvun rakennuskannassa on paljon kiinnostavia ja arvostettuja arkkitehtejä kuten Hilding Ekelund (Sahanmäen asuntoalue) ja Viljo Revell & Keijo Petäjä (Saunabaari ja viereinen punatiilinen asuinkorttelialue). Arkkitehti Ritva Sario teki listan vanhan Maunulan eli 50-luvulla rakennettujen talojen suunnittelijoista. Lista on julkaisu Maunulan Sanomissa 3/1998. Viereinen kuva on Männikkötie 5:stä, jonka on suunnitellut arkkitehti Kaj Englund.

1. Hilding Ekelund: Sahanmäen alueen kerrostalot, AsOy Oulunkylän rivitalot sekä Maunulan ala-asteen vanha osa
  2. Viljo Revell - Keijo Petäjä: Saunabaari ja siihen liittyvä punatiilinen asuinkerrostalokortteli (Metsäpurontie, Vesakkotie, Koivikkotie)
  3. Esko Toivlainen: Töyrytie, Männikkötie 10, Vesakkotie
  4. Elnari Teräsvirta: Haavikkotie, Männikkötie 8, Töyrytie
  5. Kal Blomstedt - B. Stenbäck: Männikkötie 7, Haavikkotie
  6. E. Ericsson: Hgin 400-vuotissäätiön asuintalot, Töyrytie 2
  7. Imre Weöres: Hgin 400-vuotissäätiön asuintalot, Töyrytie 4
  8. Aili ja Niilo Pulkka: Kortteli Männikkötie 4, Haavikkotie, Koivikkotie
  9. (Jorma Järvi): Maunulan yhteiskoulun laajennus
  - 9b. Pirjo Kantola: Maunulan yhteiskoulu
  10. Veikko Larkas: AsOy Metsäpurontie 18, 19-21 ja 20
  11. Cedercreutz - Railo: Metsäpurontie 23
  12. (Toivo Löyskä): Maunulan ala-asteen uusi (ylempi) osa
  13. Kaj Englund: Männikkötie 5
  14. Bertel Saarnio: Rajametsäntie, Koivikkotie, Männikkötie 3
  - 15 (Keijo Laine): Koivikkotie
  16. Markus Tavio: Koivikkotie 1-3, Rajametsäntie, Haavikkopolku
  17. Matti Hakuri: Maunulanmäki, Rajametsäntie, Haavikkopolku
  18. K. R. Lindgren ? (PO.Gylden-Lauri Salvesen), Metsäpurontie 16
  19. Matti Haapala, Koivikkotie 30
  20. Heikki Castren, Koivikkotie 28
  21. O. Leka - K. Arajärvi, Koivikkotie 26
  22. Osmo Lappo, Koivikkotie 24
  23. Toivo Korhonen, Koivikkotie 20-22
  24. Valteri Teerikangas, Koivikkotie 14, 16
  25. R. Lanste, Koivikkotie 12
  26. (Porttinen & Co), Männikkötie 2
- Maunulan Kirkko, Metsäpurontie 15: (Ahti Korhonen)

Numerointi viittaa Maunulan Sanomissa 3/1998 olleeseen karttaan, johon on merkitty 1950-luvun arkkitehdit. Sulkuihin merkityt ovat myöhemmin rakennettujen talojen suunnittelijoita



## Maunulan 60- ja 70-luvun rakennuskannan arkkitehtejä



tiistai, 01 maaliskuu 2005 12:04



Maunulasta löytyy myös uudemmassa 60- ja 70-luvun rakennuskannasta tunnettuja ja arvostettuja arkkitehtejä. Viereisen kuvan taloryhmän eli Suursuontie 8:n on suunnitellut arkkitehti Hilding Ekelund (1893-1984). Alla on lista Maunulan uudemman rakennuskannan arkkitehteistä.

Hilding Ekelund: Suursuontie 8 - 1963,  
Tolvo Korhonen: Suursuontie 10 - 1963, Metsäpurontie 9 - 1972,  
Metsäpurontie 11, Metsäpurontie 13, Metsäpurontie 10

Touko Neronen - Antti Miettinen: Suursuontie 6 A ja B - 1963, Suursuontie 12 - 1962  
(Asuntosäästäjät ry), Suursuontie 14-1962 Paanumäen vanhainkoti, Suursuonlaita 2 - 1962  
R-V Luukkonen & kumpp. Suonotkontie 4 - 1963 (Kesko Oy),  
Eero Lauri: Suonotkontie 6 - 1963,  
Claus Tandefelt: Suonotkontie 8 - 1967 Suursuon sairaalan henkilökunnan asuntolaksi,  
Pirkko Wesamaa: Suursuonlaita 3B - 1967 Suursuon sairaala,  
Kauria & Turtola: Suursuonlaita 3A - 1983 Maunulan terveystakeskus,  
Anja ja Raimo Savolainen: Suursuonlaita 1 - 1990 Sosiaalikeskus,  
Imre Weöres: Suursuonlaita 6 A ja B - 1960 lastentarhaksi ja nuorisotaloksi (kirjasto) (Hgin kaupungin rakennusvirasto),  
Jouko Ylihannu: Pakilantie 1-1963 (VR Huoltojaosto), Pakilantie 7 - 1963,  
Matti Lieto: Pakilantie 3 - 1964,  
Armas Lehtinen: Pakilantie 5 - 1963 (SOK Rakennusosasto),  
Paula Pihkala: Pakilantie 9 - 1963,  
Erkki Karvinen: Pakilantie 11 - 1962,  
Airi Seikkala-Viertokangas - Erik Andersson: Pakilantie 13 - 1963,  
Markus Tävio: Pakilantie 15 - 1962,  
Bertel Saarnio: Pakilantie 17 - 1962,  
Toivo Heimo: Pakilantie 19 - 1964,  
Ilkka Pajamies: Pakilantie 21 - 1967,  
Tauno Salo - Maria Johansson: Pakilantie 8 - 1962, Rajametsäntie 35 - 1962 (Keskus-Sato),  
Esko Hyvärinen: Pakilantie 10-20 - 1961,  
Ahti Korhonen: Metsäpurontie 15 - 1980 Maunulan kirkko,  
Veijo Martikainen: Metsäpurontie 17 - 1972,  
Kirsti ja Erkki Helamaa: Kuusikkotie 4 - 1972, Maunulantie 19-1972 lastentaloksi (nuorisotalo),  
Kai Blomstedt & Birger Stenbäck: Maunulantie 21 - 1952 Maunulan sivukirkoksi (srk-talo),  
Pentti Petäjä: Lamputilantie 34-36 - 1960

vuosiluku = talon valmistumisvuosi

Tiedot on poimittu Rakennusvalvontaviraston arkiston asiakirjoista,  
valmistumisvuodet lopputarkastuspöytäkirjoista.

Vanhan Maunulan puoli eli etupäässä 1950-lukua eri luettelossa.

Luettelon on koontanut Ritva Sario  
ritvasario@helsinki.fi  
p. 040-5334222